

4 Kr. pr. Indbygger i Løbet af et Aar, fra 1. November 1915 til 1. November 1916. Men det betyder ikke, at Staten i alt kommer til at udrede 11 Mill. Kr. Thi en Del Kommuner vil sikkert ikke træffe Foranstaltninger i Henhold til Loven, og andre vil kun træffe begrænsede Foranstaltninger, saa at den samlede Udgift i Kommunerne ikke overalt bliver 8 Kr. pr. Indbygger. Men Staten yder for øvrigt ogsaa Tilskud paa anden Maade end ved det direkte Tilskud af 4 Kr. pr. Indbygger, idet der aabnes Mulighed for et større Tilskud end hidtil fra Staten gennem Hjælpekasserne, og derved er der en Mulighed for, at Staten kan komme til at udrede et Beløb op imod de 11 Mill. Kr. Jeg vil i det hele anse det for heldigt, om Staten kommer til at yde det mest mulige, fordi det samlede Beløb, 22 Mill. Kr., alligevel ikke afhjælper al den Nød og de Savn, som er afstedkommet ved Dyrtiden.

Om Dækningsspørgsmaalet vil jeg ogsaa gøre et Par Bemærkninger. Jeg tror, at vi der er ved det allervanskeligste Spørgsmaal. En Del Kommuner vil utvivlsomt have nogen Vanskelighed ved at skaffe et Beløb af 4 Kr. pr. Indbygger ekstra til Dyrtidsforanstaltninger. Thi der er mange Kommuner her i Landet, som ikke kan drage nogen Fordel af den ekstraordinære Krigsindtægt. Der er adskillige Købstadkommuner, hvor der ikke har været Ekstraindtægt paa Grund af Krigen, der er ogsaa Købstadkommuner, hvor Indtægten har været ringere under Krigen end før Krigen. For disse vil det være noget vanskeligt at skaffe det Beløb, her er Tale om, 4 Kr. pr. Indbygger, saa meget mere som de allerede har truffet andre Foranstaltninger end de her i Loven forudsatte til Afhjælpning af Dyrtiden under Krigen.

Men jeg maa hilse det med Glæde, at der paabydes Kommunerne at opkræve en ekstra Formueskat. Den skal ifølge Lovforslaget opkræves i alle Kommuner i to Aar, i Løbet af 1916—17 og 1917—18, og tilsammen vil denne Ekstraskat i disse to Aar andrage omtrent 4 Mill. Kr. Desuden kan der ifølge § 6 i disse to Aar opkræves Ekstraskat til de bestaaende Skatter paa faste Ejendomme, herunder Ejendomsskylden, som en Skat paa Grunden alene eller som et Tillæg til den personlige Kommuneskat for alle skattepligtige eller for skattepligtige, hvis Indkomster ligger over en nærmere fastsat Grænse, eller for de skattepligtige, der

svarer Skat til Kommunen som Erhvervs-kommune af en Indtægt, der ligger over en nærmere fastsat Grænse. Der aabnes her Kommunerne Adgang til paa forskellig Vis at sikre sig det Beløb, som er nødvendigt til Afholdelse af de Udgifter, som Loven forudsætter, og jeg kan ganske tiltræde de Bestemmelser, som her er foreslaaede.

Jeg maa dog sige, at jeg ikke tror, at Ejendomsskatteerne i større Udstrækning vil blive forhøjet i de forskellige Kommuner, medmindre der aabnes Kommunerne Lejlighed til fremdeles at opkræve Ejendomsskatteerne. Ifølge den gældende Ejendomsskyldlov kan Kommunerne jo hverken iværksætte en Ejendomsskyldbeskatning eller forhøje den. Jeg tror, at hvis man i en Kommune vedtager at forhøje Ejendomsskylden, vil det være nødvendigt at lade denne Forhøjelse blive permanent. Jeg tror i det hele, det er uheldigt at have Ejendomsskatte, der kun skal virke indenfor et begrænset Tidsrum, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister at overveje, om der ikke er Mulighed for at faa Ejendomsskyldlovens Bestemmelser forandret saaledes, at Kommunerne faar Adgang til vedvarende at opkræve den forhøjede Ejendomsskat, som maatte blive opkrævet i Henhold til nærværende Lov. — I § 7 gøres den ekstraordinære Formueskat til Kommunerne obligatorisk, saaledes at de Kommuner, som ikke iværksætter Foranstaltninger i Henhold til nærværende Lovforslag, ogsaa skal udrede den ekstraordinære Formueskat paa 25 pCt. som Tillæg til den bestaaende Formueskat. Jeg finder det rimeligt, at Kommuner, der mener at være saa velstillede, at de ikke behøver at træffe Foranstaltninger til Afhjælpning af Dyrtiden, kommer til at udrede denne Formueskat, og at den indgaar i Statskassen. Hvis jeg skulde gøre nogen Indvending, skulde det være mod den Bestemmelse, at Beløbet udelukkende skal gaa i Statskassen; jeg vilde ikke have haft noget imod, at det kunde fordeles til fattige Kommuner, som havde vanskeligt ved at skaffe de Beløb til Veje, der skal udredes i Henhold til denne Lovs Bestemmelser.

§ 8 tager Sigte paa at forhindre Skatteydere i at unddrage sig den Beskatning, som bliver en nødvendig Følge af Lovforslagets Vedtagelse. Jeg kan ganske tiltræde Bestemmelserne herom. Det er fuldkommen urimeligt, at velhavende Skatteydere skal have Adgang til at unddrage sig Skattepligten overfor den Kommune, i hvilken de har tjent deres Penge, og det